

Katja

SANDYLANDS I MITT HJÄRTA

I mitt barndomshem fanns varken tid eller plats för en hund. Vid 33 års ålder kom äntligen "tillfället" och en gul labradorhane gjorde entré i vår familj. Året var 1981. Kort därefter tillkom även en brun labradorhane, mest beroende på att vi endast fick behålla den förstnämnde en kort tid. Egentligen hade jag tänkt mig en svart tik, men med facit i hand blev det rätt i slutänden.

Jag hade läst allt som gick att uppbringa om labradorrasen redan innan första hundinköpet, men efter det att den brune hanen blivit far till ett par valpkullar, väcktes mitt intresse för avel.

Clayton's engelska stamtavleböcker blev mina "biblar" och jag fastnade genast speciellt för Sandylands-labradorerna. Det fanns nästan ingen engelsk stamtavla värd namnet som inte hade en Sandylands-labrador någonstans i de tre-fyra närmsta generationerna. Mrs Gwen Broadley, *Sandylands Kennels*, var redan under sin livstid en legend inom rasen. På sitt försynta, men ändå handlingskraftiga sätt, visade hon vägen om något höll på att gå snett inom aveln i England och det var de engelska labradoruppfödarna som dikterade villkoren inom rasen på den tiden.

År 1985 började jag på allvar leta efter en lämplig avelstik och självklart var en Sandylands-tik mitt drömval, men alla etablerade labradoruppfödare här i Sverige, som jag talade med, slog ifrån sig med båda händerna och sa att det är ju omöjligt att få köpa en Sandylands-labrador för Mrs Broadley har en väntelista "lång som en arm". Jag började misströsta. Det skulle dröja ytterligare ett år innan jag tog mod till mig och ringde upp Mrs Broadley. Under tiden hade jag i stället importerat en svart labradortikvalp från en välkänd engelsk uppfödare. Hon höll inte på armbågarna och fattades dessutom en hel drös med premolarer. Därmed grusades mina avelsplaner.

Sandylands Catch Penny

Sagt och gjort – nu ringde jag helt enkelt upp Mrs Broadley och frågade rakt på sak om jag möjligtvis kunde få köpa en svart labradorvalp för avel. Mrs Broadley var mycket vänlig och beklagade att jag haft otur med min första import. (Jag namngav inte kenneln hon kom ifrån, vilket jag tror uppskattades.) Mrs Broadley hade vid denna tid fyra valpar på kenneln som hon höll på att utvärdera och bad mig återkomma en månad senare, vilket jag gjorde. Ytterligare en månad passerade och då ringde Mrs Broadley helt plötsligt upp mig en vacker dag. Jag höll nästan på att trilla av stolen när hon erbjöd mig en drygt 12 månader gammal svart tik, som dessutom var förröntgad. Hennes stamtavla var superb. Mrs Broadley tyckte att det var säkrast för mig att välja en vuxen, röntgad tik. Det hade jag väl aldrig kunnat drömma om! Ville jag ha henne, så skulle jag helst komma inom en vecka och hämta henne. Om jag ville!!

Året var 1986. Jag tog färjan från Göteborg. Väl på fast engelsk mark fortsatte färden med tåg till stationen i Rugby där Mrs Broadley's make, Mr Frank Truslove, skulle hämta upp mig. Jag visste inte hur han såg ut och dito, så jag spanade omkring mig när jag steg av tåget. Helt plötsligt dök det upp en äldre man, klädd som en typisk engelsk farmer med kepsen nertryckt över den kala hjässan. Han frågade om jag var Mrs Pasquariello med ett uttal som tog hela min fantasi i anspråk att tyda. Jo, det var jag.

Färden hem till *Sandylands Kennels*, som låg i Lower Shuckburgh, Nr. Daventry på den tiden, tog en stund och vi samtalade glatt om allt möjligt och jag hade ingen aning om att han var Mrs Broadley's make utan trodde att han var någon slags kennel-

Ovanifrån:

GB ShCh Sandylands Bella.

GB Ch Squire Of Ballyduff – GB ShCh Sandylands Longley Come Rain.

Bella hade nyligen haft en valpkull med Timspring Russel. Det var Erica som visade henne och anledningen till att jag fick fotografera henne var att hon var Pennys mor.

Sandylands Catch Penny (1½ år).

GB ShCh, AM Ch Receiver Of Cranspire – GB ShCh Sandylands Bella.

Caccia Monsignore (3 år).

Minnows Winter Whizz – Sandylands Catch Penny.

Vinjett på föregående sida: Smitan Appollo Of Sandylands (11 mån) t v, Sandylands Catch Penny (5 år).

hjälp. Frank uttryckte sitt gillande över mina starka röstresurser – välkända såväl inom som utanför hundvärlden – eftersom han var döv på ena örat, det närmast mig till och med. Men, mig kunde han höra! Plus i kanten utan tvekan! Hans lilla bil med en labradorstaty som kylarprydnad kämpade sig upp för en och annan backe och så var vi framme. Jag fattade knappt att det var sant – var det verkligen jag som fick uppleva detta?! – Tänk att befinna sig på världens främsta labradorkennel tillsammans med en labradorlegend som Mrs Broadley!

Mrs Broadley bad Erica (numera Erica Jayes) att visa mig Penny. Det pirrade i magen på mig och så fick jag äntligen beskåda Sandylands Catch Penny. Hon såg väl inte så mycket ut för världen och var dessutom ur päls, men labradortypen var inte att ta miste på. Väl inne i huset frågade Mrs Broadley om jag hade tittat i hennes mun. Jag fattade genast vad hon menade. "She's got them all", sa Mrs Broadley, naturligtvis anspelandes på att hon hade fullt garnityr i motsats till min tandlösa första import.

Penny var inte van vid att gå i koppel så koppelträning var ett måste innan avfärd till Sverige. Det regnade rejält och jag hade inga gummistövlar med mig. Då erbjöd Mrs Broadley mig att låna hennes röda gummistövlar, något nummer större än min egen skostorlek. Så kom det sig att jag i nämnda röda gummistövlar med Penny i koppel kom att vandra ett par timmar längs en närbelägen kanal under ett par dagar för att lära Penny gå fint i koppel inför vår förestående hemresa.

Mrs Broadley förutspådde att Penny skulle komma att bli en utmärkt avelstik, vilket hon också blev. Hon fick fyra valpkullar. Samtliga hanhundar hade Sandylandsbakgrund, varav en av dem uppfödd på Sandylands, nämligen Sandylands April Madness. Lustigt nog höll avkommorna från denna valpkull inte samma höga kvalitet som från hennes övriga kullar. Dock föddes (1988) den gule hanhunden IL Ch Caccia Stromboli i denna valpkull. Den gule hanhunden Caccia Monsignore (4 × Cert, 1:a i UKL på jaktprov) var Pennys förstfödda valp (f 1987) och en av mina egenuppfödda favoriter. Hans farmor hette Sandylands Poser. I sin tredje valpkull (1989) parad med NO UCH, NV-88 Surprising's Timothy föddes den vinstrika svarta tiken INT UCH, SE UCH, NO UCH Caccia Tarentella.

Hemma på Sandylands

Under besöket på Sandylands hade jag även för-

GB ShCh Sandylands Royal Escort (18 mån).

GB ShCh Ransom Of Sandylands – Sandylands Bramble.

månen att få träffa Mrs Diana Beckett's (*Kimvalley Kennels*) far med amerikansk fru, som visade sig vara domare på stående fågelhundar. Vid middagen senare samma dag som jag ankom till Sandylands, gjorde Mrs Broadley's man Frank entré, upklädd till tänderna med finväst och allt och vattenkammat hår. På vänster arm tronade hans stolthet – en Rolexklocka som han fått av paret Anthony's – delägare i *Sandylands Kennels*. Jag såg nog rätt förvånad ut. Frank tittade på mig med en lurig blick och sa: "You didn't think this, did you?!" Även Mrs Broadley hade en Rolexklocka, som hon försynt visade mig eftersom jag faktiskt också hade en äkta Rolexklocka på den tiden.

Tidigare samma dag hade Mrs Broadley bett Frank ta in Penny i köket där vi alla stod uppradade. Penny såg sig ängsligt omkring och Mrs Broadley bad Frank att släppa henne lös, vilket han gjorde. Till min stora förvåning kom hon rakt fram till mig, som stod längst bort i köket. Då vände sig Mrs Broadley mot mig och sa: "It's no doubt, is it?" Nej, det var det verkligen inte, utan det kändes som om Penny själv valt sin "människa".

Till min stora glädje fick jag träffa flera mycket

**GB Ch Sandylands My Guy (14 veckor).
GB Ch Kupros Master Mariner – Sandylands Bramble.
Gul valp e. Timspring Russel u. GB ShCh Sandylands
Bella.**

välkända labradorer på Sandylands, bland annat GB ShCh Sandylands Mercy (f 1974) som var dotter till legendariske GB Ch Sandylands Mark (f 1965) och GB ShCh Sandylands Waghorn Honesty (f 1971) - en kombination som Mrs Broadley rankade högt. Även Sandylands April Fool (f 1981), som var kullbror till Sandylands April Madness här i Sverige, var på plats. Han hade samma rastyp som sin bror, men April Fool var mycket kortare i kroppen och därmed mer välbalanserad. Diana Beckett, som anslöt lite senare på dagen, var väldigt imponerad av honom och jag kommer ihåg att Mrs Broadley kommenterade: "That's why I've kept him." Som avelshund fick han dock inte samma inflytande som många andra *Sandyland stud dogs*.

Gamle GB ShCh Sandylands My Rainbeau (f 1977) - då drygt 11 år gammal - hade sin kennel precis utanför köksfönstret och Mrs Broadley brukade knacka på rutan och vinka till honom när han tittade åt hennes håll. Han hade det stora privilegiet att få komma in i köket och äta. Efter det att Mrs Broadley's sista *house dog* GB ShCh Sandylands Katrinka of Keithray (f 1964) dött, beslöt hon att aldrig mer låta någon hund få komma hennes hjärta så nära då hon sörjde henne som ett förlorat barn.

Eftersom Mrs Broadley hade problem med höfterna, kunde hon inte längre vistas fritt bland de vuxna hundarna av rädsla för att bli omkullkastad. Hon kände att de inte längre var "hennes" hundar utan mer Franks och Ericas eftersom de delade deras dagliga liv på ett sätt som hon själv inte längre kunde. Detta var något hon sörjde mycket över.

Jag fick även tillfälle att beskåda My Rainbeau's son GB ShCh Ransom Of Sandylands (f 1983) och

TRINKA

Over the 55 years I've been owned by Labradors, I have loved so many, but there have been five that have been as close and as much loved as any children could have been.

I think perhaps my last house dog, Trinkka (full title Sh Ch Sandylands Katrinka of Keithray) was the most completely faithful dog I've owned. No dog or human could have loved me more and that's how I felt about her.

She was my constant companion and it was like losing part of me when she had to be put to sleep at 13 years.

GWEN BROADLEY

dennes son GB ShCh Sandylands Royal Escort (f 1986) samt kullsystemen Sandylands Rae, som var mor till GB ShCh Sandylands Bliss (f 1990) - ansedd som en av rasens bästa under 1990-talet med kvalitet och typ att liknas vid tikar som t ex GB ShCh Sandylands Mercy (f 1974). Bliss var mor till GB ShCh Sandylands Gad-About (f 1994), vars far GB Ch Sandylands My Guy (f 1987) var son till GB Ch Kupros Master Mariner (f 1983). Samtliga

Ovanifrån:

Smitan Appollo Of Sandylands (2 år).

Smitan Danny Boy – Smitan Topaz Glory.

Caccia A Cappella (2 år).

Smitan Appollo Of Sandylands – Sandylands Catch Penny.

Taleem Give N Take At Tapeatom (17 mån).

Sandylands Gentle Touch At Lembas – Taleem Spirit Of Time.

dess tre hanhundar i rakt nedstigande led har haft en enorm betydelse för den engelska labradoraveln och därmed hela världens. Deras inflytande är fortfarande betydande via barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

Sandylands Bramble (f 1982) var mor till GB Ch Sandylands My Guy. Hennes kullsysster GB ShCh Sandylands Bella var mor till min Sandylands Catch Penny. Pennys far var ingen mindre än den världsberömda gula hanhunden GB ShCh, AM Ch Receiver Of Cranspire (f 1981), som jag faktiskt fick tillfälle att se på Crufts år 1986, som på den tiden gick av stapeln på Earls Court i London. Mrs Broadley berättade att hon verkligen hade fått kämpa för att hinna använda Receiver innan han skickades iväg till USA och *Dickendall Kennels* i Dallas, Texas.

Kullsyskonen Sandylands Bramble och GB ShCh Sandylands Bella var genom sin faderslinje mer Ballyduff-influerade än Sandylands-labradorerna vanligtvis brukade vara, vilket präglade deras typ. Ballyduff-typen förstärktes ytterligare när Bramble parades med GB Ch Kupros Master Mariner, vilket GB Ch Sandylands My Guy är ett tydligt bevis på. Min egen tik Taleem Give N Take At Tapeatom (f 2008) är dubblad på My Guy genom sin far Sandylands Gentle Touch At Lembas (f 2004). Hans typ har dominerat och "Ronja" är en kopia av sin far.

Smitan Appollo of Sandylands

Sista gången jag besökte *Sandylands Kennels* var när jag hämtade den svarte hanhunden Smitan Appollo Of Sandylands år 1990. Jag hade då talat med Mrs Broadley om att ta hem en hanhund som skulle passa Penny och hennes avkommor. Pollo var uppfödd av Mrs Mary McKean, *Smitan Kennels*, som var en god vän till Mrs Broadley. Egentligen födde hon upp Pekingese, men vid behov föddes en och annan labradorkull eftersom mannen var jägare.

Det visade sig att Pollos föräldrar varken var röntgade eller ögonlysta, vilket innebar att jag inte skulle kunna registrera Pollo i Svenska Kennelklubben. Lätt panik uppstod inombords minst sagt, men nu gällde det att inte tappa fattningen. Jag förklarade problemet för Mrs Broadley som resolut tog telefonen och ringde till Mrs McKean. Efter lite inledande småprat överräckte Mrs Broadley telefonluren till mig och bad mig redogöra för vad som krävdes.

Breed LABRADOR RETRIEVER
 Sex Bitch
 Colour and Markings Black
 Date of Birth 20.4.85
 Kennel Name "Penna"
 Breeders Mrs Broadley & Mr Anthony

SANDYLANDS KENNELS
 MRS GWEN BROADLEY & MR. GARNER ANTHONY
 Lower Shuckburgh, Nr. Daventry, NNLL OED

Kennel Club Registration Certificate No. K956966K08
 Date of Registration 8.5.86
 Kennel Club Stud Book No. _____

Owner _____
 Address _____
 Signed Gwen Broadley DATE 7.5.86

Pedigree of SANDYLANDS CASCADORA

PARENTS		GRAND-PARENTS		G.G.-PARENTS	
SIRE	INTERNATIONAL CHAMPION RECEIVER OF CRANSPIRE	SIRE	CRANSPIRE SKYTRAIN	SIRE	CANDORER PATEROCCI
DAM	SHOW CHAMPION SANDYLANDS BOULA	DAM	POLLY'S PRIDE OF GENISVAL	DAM	POOLSTEAD RUPES OF CRANSPIRE
		SIRE	SHOW CHAMPION NEWLIN KESTREL	SIRE	SHOW CHAMPION POOLSTEAD RUPES
		DAM	HEATHERBOURNE GENISTA	DAM	SHOW CHAMPION KESSON TIGER OF BLONDELLA
				DAM	NEWLIN FLEUR
				SIRE	HEATHERBOURNE SILVER CROWN
				DAM	GRACE OF HEATHERBOURNE
		SIRE	CHAMPION BALLYDUFF MARKETGER	SIRE	CHAMPION SANDYLANDS MARK
		DAM	SHARKLE OF TUDDEHAM	DAM	CHAMPION BALLYDUFF MARKETGER
		SIRE	SANDYLANDS CHARLSTON	SIRE	EDMUND SANDYLANDS
		DAM	LONGLEY IN TUNE	DAM	BIBBET OF TUDDEHAM AND BALLYDUFF
				SIRE	SANDYLANDS CHARLIE BOY
				DAM	SHOW CHAMPION SANDYLANDS BANGOR
				SIRE	CHAMPION SANDYLANDS TANDY
				DAM	SANDYLANDS GO LIGHTLY OF LONDELEY

Published by "Our Dogs" Publishing Co. Ltd., Oxford Road Station Approach, Manchester, M60 1SX (Copyright).

Pennys handskrivna stamtavla.

Där satt jag vid köksbordet på Sandylands med Mrs Broadley bredvid och försökte förklara för en Pekingese-uppfödare vidden av att låta höftleds-röntga och ögonlysa hennes båda labradorer Smitan Danny Boy och Smitan Topaz Glory – Pollos föräldrar. Tror aldrig ens att hon övervägt detta.

Problemet löstes på så sätt att de båda labradorerna forslades till Sandylands för vidarebefordran till Mrs Broadley's "husveterinär" där de vederbörigen röntgades och ögonlystes. På intyget, som jag bifogade Pollos övriga registreringshandlingar till SKK, intygade veterinären att de båda labradorerna (endast namngivna) hade utmärkta höfter som väl lämpade sig för avel och att deras ögon inte visade tecken på varken katarakt eller PRA. Tänk er detta i dagens datoriserade läge!

Pollo var far till Pennys sista valpkull som föddes år 1990. Certvinnande svarta tiken Caccia A Cappella stannade kvar hos oss. Han fick även äran att para ett par fina labradortikar. Bland hans avkommor märks bland andra Country Song's Rebel Hart (5 x Cert, 2 x Cacib) samt certvinnande Boldwind's Born to Love, som även hade en 1:a i NKL på jaktprov. Tyvärr blev Pollo steril vid drygt tre års ålder.

Epilog

Men, PRA-spöket härjade fritt på den tiden och krävde sina offer. Detta var före OptiGen's genest

för prcd-PRA. Liksom Pennys berömda far Receiver Of Cranspire, visade sig även Pollo vara anlagsbärare för PRA. Caccia A Cappella hade Pollo som far och Receiver som morfar, så hon gick aldrig i avel. Dock hann jag para hennes kullsystem Caccia Appia Antica innan det visade sig att Pollo var

anlagsbärare. Varken Ap-

pia Antica eller hennes avkommor fick PRA eller visade sig vara anlagsbärare – ej heller A Cappella.

I Pennys och Pollos respektive pärmar här hemma har jag en rik korrespondens med Mrs Broadley samlad. Hon brukade skriva på tunt ljusblått allt-i-ett air-mail brevpapper - man kunde vika ihop brevet så att det blev som ett kuvert. Mycket fiffigt!

De vackra årliga julkorten från "Gwen and all at Sandylands", mestadels utgivna av The Kennel Club, var julens höjdpunkt från hundvärlden.

Tyvärr har jag inte så många foton på Sandylands-labradorerna. Mrs Broadley hänvisade till Sandylands officiella bilder på hundarna, vilket jag kan förstå. Många besökare passerade revy på kenneln och man kan livligt föreställa sig den varierande kvaliteten på eventuella bilder. Valparna fick man däremot fotografera.

Mrs Broadley hade en stor personlighet i en ödmjuk persons skepnad. Hennes erfarenhet och kunskap om labradorrasen var unik i sitt slag. Det har varit en stor ära att få besöka Mrs Gwen Broadley i hennes hem och en ännu större ära att ha blivit anförtrord två labradorer från världsberömda Sandylands Kennels. Minnet av mina besök där kommer jag alltid att bära med mig som något jag värdesätter allra mest i "min" hundvärld.

Tack för att jag fick dela med mig av några av mina upplevelser på Sandylands Kennels!

TEXT: KATJA SJÖBERG
 KENNEL CACCIA